

Konal tedy úmyselne. Pre subjektívnu skutkovú podstatu prečinu podľa čl. VII zákona zo dňa 17. decembra 1862, čís. 8 ř. z. z r. 1863, stačí síce púha nedbalosť. Keď tu však bolo viac (totiž úmysel), je tým ona podstata tým skoršie daná. Sú tedy obidve námietky obžalovaného, vytýkajúce zmätok podľa § 385, čís. 1 a) tr. p., bezzákladné.

Čís. 6047.

Ustanovenie § 10, odst. 1 zákona čís. 48/1931 Sb. z. a n. vylučuje, aby bol vinníkovi, odsúdenému za čin spáchaný vo veku mladistvom, uložený vedľajší trest straty úradu a volebného práva do obcí; v dôsledku toho je zákonom vylúčený aj výrok, že čin bol spáchaný z pohnútok nízkych a nečestných. Porušenie tejto zásady zakladá zmätok podľa § 385, čís. 2 tr. p.

(Rozh. zo dňa 23. novembra 1937, Zm IV 601/37.)

Srov. rozh. čís. 5533 Sb. n. s.

Najvyšší súd v trestnej veci proti mladistvému A., obvinenému z previnenia krádeže, následkom zmätočnej sťažnosti obvineného z úradnej povinnosti z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 2 tr. p. zrušil rozsudky oboch nižších súdov vo výroku, ktorým bol vyslovený vedľajší trest straty úradu a volebného práva do obcí, a tento výrok aj s výrokom, že čin bol spáchaný z pohnútok nízkych a nečestných, pomínul.

Z d ô v o d o v:

Pri preskúmaní veci z úradnej povinnosti spoznal najvyšší súd toto:

Rozsudkami oboch nižších súdov bol mladistvý previnilec A. uznaný vinným previnením krádeže podľa §§ 70, 333, 336, čís. 3 tr. z., § 3 zák. čís. 48/1931 Sb. z. a n. a bol odsúdený na 2 mesiace a 15 dní väzenia.

Podľa § 341 tr. zák., § 3 zák. čís. 75/1919 Sb. z. a n., § 1 zák. čís. 163/1920 Sb. z. a n. bola vyslovená jednoročná strata úradu a volebného práva do obcí s tým, že čin bol spáchaný z pohnútok nízkych a nečestných.

Podľa § 10, odst. 1 zák. čís. 48/1931 Sb. z. a n. následky odsúdenia stanovené trestnými alebo inými zákonmi nenastávajú pri odsúdení za čin spáchaný vo veku mladistvom a zmedzi iných nemôže byť vyslovená strata úradu a ujma na právach občianskych.

V smysle § 25, odst. 1 zák. čís. 48/1931 Sb. z. a n. platí zákonné ustanovenie § 10, odst. 1 cit. zák. aj vtedy, keď vinník dokonal 18. rok svojho veku pred zavedením trestného pokračovania alebo za trestného pokračovania.

Vymeraním vedľajšieho trestu straty úradu a volebného práva do obcí nižšie súdy nezachovali trestné sadzby zákonom ustanovené pri

uložení trestu a tým zavinily na ujmu obvineného vecný zmätok podľa § 385, čís. 2 tr. p., ktorého podľa § 385, posl. odst. tr. p. je treba dbať z úradnej povinnosti.

Najvyšší súd preto postupoval podľa § 33, odst. 1 por. nov., rozsudky oboch nižších súdov v uvedenom výroku zrušil a tento výrok pominul.

V dôsledku zrušenia výroku o strate úradu a volebného práva do obcí sa pomíja aj výrok, že čin bol spáchaný z pohnútok nízkych a nečestných, lebo keď zákon vylučuje výrok o strate volebného práva do obcí, vylučuje zrejme v dôsledku toho tiež rozhodovanie o jeho normálnom predpoklade, totiž o tom, že čin bol spáchaný z pohnútok nízkych a nečestných.

Čís. 6048.

Předpisy §§ 16, 17 zákona o povinnostech bankéřů při úschově cenných papírů (zák. čís. 241/1924 Sb. z. a n.) jsou přísnější než ustanovení §§ 183, 184 tr. zák.

Nevykazuje-li jednání bankéřovo, naplňující jinak skutkovou podstatu zločinu zpronevěry, znaky vyšší trestnosti uvedené v §§ 16 nebo 17 cit. zák., je na ně užití zákonných předpisů o zločinu zpronevěry.

Poměr skutkových podstat §§ 13 a 14 zákona čís. 241/1924 Sb. z. a n. ke skutkové podstatě zpronevěry.

Tresněprávní význam zmocňovacího prohlášení podle § 3 (§ 8) cit. zák.

(Rozh. ze dne 24. listopadu 1937, Zm I 385/37.)

Obžalovaní A. a B. byli veřejnými společníky veřejné obchodní společnosti W. Předmětem tohoto podniku byly obchody bankovní a směnárenské; firma prováděla tyto obchody jednak jako spekuláční, vyhovujíc příkazům klientů k opatření cenných papírů, ač je klienti plně nezaplatili, nýbrž poskytovali na ně toliko částečné krytí, jednak opatřovala cenné papíry klienty plně zaplacené a měla je u sebe v úschově. Obžaloba kladla oběma obžalovaným za vinu jednak zločin podle § 16 zákona čís. 241/1924 Sb. z. a n., jednak přečin podle § 486, čís. 1, 2, § 486 a), 486 c) tr. zák. **N a l é z a c í s o u d** uznal obžalovaného A. mimo jiné vinným zločinem zpronevěry podle §§ 183, 184 tr. zák., spáchané tím, že za sebou zadržel a přivlastnil si: a) 100 starých akcií Brněnské strojírny a částku 4.815 Kč, daných mu v r. 1928 poškozeným M. k opatření nových akcií, b) 25 akcií Křižík a 50 akcií Pražsko-železářské, koupených v r. 1929 pro N. za 133.000 Kč, c) odškodňovací půjčku za válečné dodávky a půjčku Svazu národů v hodnotě 205.000 Kč, které měl v úschově od O.

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost manželky obžalovaného A., pokud směřovala proti odsuzujícímu výroku ve směru přečinu úpadku z nedbalosti podle § 486, čís. 1 tr. zák., vy-